

Imaam Ahmed ibn Hanbal

Zijn naam, afkomst en geboorte:

Hij is Ahmed ibn Mohammed ibn Hanbal ibn Hielaal Ash-Shaibaanie Al-A`dnaanie Aboe `Abdillaah. Eén van de Imaams van Al-Fiqh, Hadieth, Soennah en Djarh wat-Ta`diel. De Ster van zijn tijd, de Haafidh, de Verdediger van Manhadj Ahloes-Soennah wal Djama`ah (rah^{iem}ehoellaah ta`ala). Hij werd geboren in Bagdad in het jaar 164 na Hidjra.

Zijn kennis:

Nadat hij zestien jaar was geworden is hij begonnen met het zoeken naar kennis. Zo ging hij te voet (door geld gebrek) naar Jemen om kennis te zoeken bij de welbekende `Abdoer-Razaaq ibn Hammaam (rah^{iem}ehoellaah ta`ala)(211H.) de Imaam van Ahloel-Hadieth in Jemen. Hij onderging in Jemen tal van ontberingen, die sporen op zijn lichaam en gezondheid achterlieten. Na Jemen, ging Imaam Ahmed ibn Hanbal naar Mekkah. Er werd tegen hem gezegd: "je hebt jezelf echt in een ontbering moeten stoppen!" (in Jemen). Hij zei: "Die ontbering was niets vergeleken met dat wat ik van `Abdoer-Razaaq geprofiteerd heb!" (van zijn kennis). Zo werd Imaam Ahmed (rah^{iem}ehoellaah ta`ala) een keer uitgenodigd door Imaam Ash-Shaafi`ie (rah^{iem}ehoellaah ta`ala) (204H.) om naar Egypte te komen. Hij moest zich verontschuldigen doordat hij geen geld had. Toen hij hem daarna op zijn tweede reis tegenkwam -in Bagdaad- zei hij (Ash-Shaafi`ie) tegen hem: "O, Abaa Abdillaah als jij vindt dat een bepaalde hadieth authentiek is, licht mij daar dan over in. Het maakt mij niet uit of hij (de overleveraar van deze hadieth) nou van Hidjaaz, of Ash-Shaam, of Iraq, of Jemen komt want ik ga naar hem toe!

Ibn Khethier (rah^{iem}ehoellaah ta`ala) (774H.) zei hierover:

'Uit de uitspraak van Ash-Shaafi`ie tegen Ahmed kun je opmaken, hoe hij hem respecteerde en getuigde dat hij een zee van kennis bezat!'

Imaam Ahmed (rah^{iem}ehoellaah) heeft zijn boek:

"Al-Moesnad" samengesteld van 40.000 ahaadieth. Deze Moesnad bevat alleen al bijna meer ahaadieth dan de zes Moederboeken van hadieth[1] bij elkaar opgeteld! Zijn zoon `Abdoellaah zegt over zijn vader:

Mijn vader had duizend maal duizend (i.e. een miljoen) aḥadieth gememoriseerd.

Getuigenissen van andere geleerden voor hem [2]:

Imaam Jehyaa ibn Moe`ieen (raḥiemehoellaah ta`ala) (233H.):

“Ik heb nooit een `Aalim met zoveel capaciteiten gezien zoals Ahmed. Hij was een Moeḥadieth, een Haafidh, een Zaahid en (heel) pienter!”

Imaam Aboe Zoer`ah Ar-Raazie (raḥiemehoellaah ta`ala)(264H.):

“Ik ken tussen onze broeders (van Ahloel-Hadieth) geen grotere geleerde dan hij!” (i.e. Ahmed ibn Hanbal)

Imaam Ash-Shafi`ie (raḥiemehoellaah ta`ala) (204H.) zei:

“Ik verliet Al-Iraq en liet niemand beter, geleerder, godsvrezender en nederiger achter dan Ahmed ibn Hanbal!”

Imaam Qoetaibah ibn Sa`ied (raḥiemehoellaah ta`ala) (240H.):

“Als Ahmed er niet was geweest, dan hadden ze (volop) aan het geloof toegevoegd! Ahmed is de Iemaam van de Doenya!”

Imaam Aboe `Oebaid Al-Qaasim ibn Sallaam (raḥiemehoellaah ta`ala)(224H.):

“Ik heb niemand gezien die meer kennis over de Soennah had dan Ahmed.”

Zijn leraren:

Naast zijn studie bij Shaych `Abdoer-Razzaaq in Jemen en Imaam Ash-Shafi`ie in Bagdaad heeft hij nog bij vele andere `Oelema gezeten. Ik noem een aantal van hen:

- Mo`tamer ibn Sulaimaan At-Tamiemie (187H.),
- `Abaad ibn `Abaad Al-Mohalebie (179H.),
- Soefyaan ibn `Uyeenah Al-Hilaalie (198H.),
- Aboe Bakr ibn `Iyaash (194H.),
- Djarier ibn `Abdoel-Hamied (188H.),
- `Abdeh ibn Sulaymaan (187H.),
- Moḥammed ibn Dja`fer(194H.),
- Hafs ibn ghiyaath (194H.),
- Al-Waleed ibn Moslim (194H.),
- Jezied ibn Haroen (206H.),
- A`bdoer-Raḥmaan ibn Mahdie (198H.),
- Aboe Bakr ibn Abie Shaybah (235H.),
- Rawḥ ibn `Oebaadah (205H.),

- Bishr ibn Al-Moefadal (186H.),
- Moe`aadh ibn Moe`aadh (196H.),
- Wakee` ibn Al-Djarraah (196H.),
- Aboe Chalid Al-Aḥmar Sulaimaan ibn Hayjaan (190H.),
- `Abdoes-Samad ibn `Abdoel-Waarith (207H.),
- Yehya ibn Sa`ied Al-Qattaaan (198H.),
- Moḥammed ibn Gaazim Ad-Darier (195H.)
- Sulaymaan ibn Ḥarb (224H.)

En vele anderen (rah̄iemehoemollaah).

Zijn studenten:

Velen hebben Soennah, ḥadieth, fiqh enz. bij hem gestudeerd en zijn allen zelf grote Iemaams geworden. Een aantal van zijn studenten zijn: Al-Boechaarie (256H.), Moslim (261H.), Aboe Daawoed (275H.), zijn twee zonen `Abdoellaah (290H.) en Saalih (..H.), zijn neef Ḥanbal ibn Ishaq (273H.), Aboe Ḥaatim Ar-Raazie (...H.), `Othmaan ibn Sa`ied Ad-Daaremie (280H.) en vele anderen (rah̄iemehoemollaah).

Zijn boeken:

Het meest belangrijke en grote boek wat hij heeft geschreven is “*Moesnad Ahmed ibn Hanbal.*” Naast deze Moesnad heeft Imaam Ahmed niet veel geschreven. Dit doordat hij zich volop bezighield met het onderwijzen van de mensen. Hij gaf te kennen dat de kennis bij de (geleerde) mannen vandaan gehaald moest worden. Toch heeft deze Iemaam een aantal kleine boeken naar aanleiding van bepaalde aangelegenheden geschreven.

Deze boeken zijn:

- Ar-red a`la Al-Djahmiejah
- Kitaab As-Salaah
- Kitaab As-Soennah
- Kitaab Al-Iemaan
- Oesool As-Soennah
- Kitaab Az-Zoehd
- Kitaab Fadaail As-Saḥaabah

Zijn nederigheid en Zoehd:

Aboe Dawoed As-Sedjestaanie (rah̄iemehoemollaah ta`ala) (275H.) zegt over hem:

“De zittingen van Ahmed waren zittingen van Al-Aachira (het Hiernaamaals). Hij herrinnerde (ons) nooit aan de Doenya. Ik heb hem nooit de Doenya horen noemen!”

Dit kwam doordat hij (rah̄iemehoemollaah) niets voor deze Doenya gaf omdat het zo kort is en snel voorbij gaat.

Ahmed ibn Hanbal heeft over de Doenya gezegd:

“Weinig ervan is genoeg! Veel ervan is te veel!”

‘Abdoellaah ibn Ahmed ibn Hanbal (rahimemoellaah ta`ala)(290H.):

“Mijn vader ging lopend naar Tarasoes [3] en heeft twee of drie keer op de voet de Hadj gedaan. Hij kon goed tegen het alleen zijn!”

Hanbal ibn Ishaq (rahimemoellaah ta`ala) (273H.):

“Als Imaam Ahmed weg wilde gaan van een bijeenkomst vroeg hij zijn metgezellen om permissie!”

Yehya ibn Moe`ieen (rahimemoellaah ta`ala) (233H.):

“Ik heb nooit iemand zoals Ahmed gezien. Vijftig jaar ben ik met hem omgegaan en niet één keer heeft hij over iets, van de gunst waar hij in leefde opgeschept!”

Zijn beproeving:

Imaam Ahmed was de Imaam van Sabr (geduld).

Dit werd “echt” duidelijk toen hij beproefd werd door de toenmalige leiders van het Islamitische rijk (Al-Ma`moen, Al-Moe`tasim en Al-Waathiq) die allen onder invloed van Al-Mo`tezilah [4] de ‘oelima van Ahloel-Hadieth dwongen om tegen de waarheid in, de Eigenschappen van Allaah (soebhaanehoe wa ta`ala) te ontkennen en te zeggen dat de Qor`aan geschapen is.[5]

De ‘Oelima weigerden echter om met deze valse uitspraak mee te gaan. Maar toen zij allen bedreigd werden met intrekking van hun salarissen, straf, marteling enz. gaven de meeste uit vrees en de grote druk gedwongen toe, behalve Imaam Ahmed en een andere Imaam genaamd Mohammed Noeh (rahimemoellaah). Beide werden naar de chalifah gebracht, alleen Mohammed Noeh overleed op de weg naar Bagdaad. Imaam Ahmed werd voor achtentwintig maanden geketend in de gevangenis opgesloten. Zelfs voor het bidden werden de kettingen niet losgemaakt. Hij leidde dan ook geketend het gebed voor zijn medegevangenen. Hierna werd hij voor de chalifah (Al-Moe`tasim (rahimemoellaah ta`ala)) gebracht en werd hij door zijn bevel schuldloos gemarteld en gedwongen om de bid`ah van dat de Qor`aan geschapen is uit te spreken. Maar Imaam Ahmed (rahimemoellaah ta`ala) bleef geduldig en hield vast aan de Waarheid en zei:

“De Qor`aan is Allaah’s Woord en is niet geschapen! Hij is de Eerste die het uitsprak en tot Hem zal het terugkeren.”

Totdat de beulen moe werden van het martelen en Imaam Ahmed nog steeds niet toe gaf aan het valse wat zij hem wilden opleggen. Toen Al-Moe`tasim overleed en Al-Moetewakil (rahimemoellaah) chalifah werd, konden Ahloes-Soennah weer de Soennah naleven en aan de mensen duidelijk maken wat de waarheid is desbetreffende Allaah’s Woord en Zijn Schone Namen en Eigenschappen. Imaam Ahmed werd daarna bekend als: ‘Imaam van Ahloes-Soennah wal Djamaa`ah’, omdat hij met zijn beproeving de Islaam gered had. Want als Allaah (het niet had gewild) en daarna Imaam Ahmed er niet geweest was (met de wil van Allaah) dan was waarschijnlijk iedereen van Ahloel-Bid`ah geworden. Over hem en anderen zegt Allaah (soebhaanehoe wa ta`ala):

“En Wij stelden van onder hen Imaams (leiders) aan, die nadat zij geduldig waren, leiding gaven volgens Ons Bevel.” [6]

Zijn overlijden:

Zijn zoon Saalih (raḥiemehoellaah) zegt: “Ik stapte bij mijn vader binnen toen hij op zijn sterfbed lag. Hij had hoge koorts en was erg zwak. Toen, hoorde ik hem zeggen: “Nee nog niet! Nee nog niet!” Ik zei tegen hem: “Wat zegt u voor woorden, O vader!” Hij zei: ”Voorwaar, de Satan staat bijtend op zijn vingers in de hoek van het huis en zegt tegen mij: “Je bent me door de vingers geglipt ja, Aḥmed!” Ik zeg tegen hem: “Nee, nog niet! Nee, nog niet!” Toen zijn einde naderde, zei hij tegen zijn familie: help me met het maken van de woedoe! Toen ze hem geholpen hadden stierf hij, terwijl zijn tong nat was van het gedenken van Allaah. Raḥ̣iemehoellahoe Raḥ̣matan Waasi`an!

Hij overleed op de nacht van Al-Djoemoe`ah (Vrijdag) 12 Rabie` Al-Awwal in het jaar 241 na Hidjra.

Mogelijk gemaakt door SP.

[1] De Moederboeken van ḥadieth zijn: Boechaarie, Moslim, At-Tirmidhie, Aboe Daawoed, An-Nesaa`i en Ibn Maadjah.

[2] Deze uitspraken komen allemaal uit Sier `Alaam en-Noebelaa van Iemaam edh-Dhahabie onder de biografie van Iemaam Aḥmed ibn Hanbal (raḥiemehoellaah)

[3] Plaatsnaam in Ash-Shaam, Syrië, Palestinië, Jordanië, Libanon.

[4] Al-Mo`tezilah: dwalende sekte

[5]De `aqiedah van Ahloes-soennah is; dat de Qor`aan het Woord van Allaah is, zoals je dat in de boeken van Ahloes-Soennah kan vinden.

[6] As-Sadjdah: 24.